

vetett fenti sértés, bár szülővel szemben történt is az, nem tekinthető olyan durva háhlátlanságnak, amely a szerződés felbontásának alapjául szolgálhatna, a fenti jogszabálysértés nélkül megállapított tényállás alapján a felebbezési bíróság helyesen utasította el felperest a szerződés hatálytalanságára iránt támasztott keresetével. P. I. 7956/922.

c) A m. kir. Kuria úgy találja, hogy a felebbezési bíróság akkor, amikor eme megállapított tényekből az alperes durva háhlátlanságát meg nem állapította, megsértette az anyagi jogot. A m. kir. Kuria felfogása szerint — tekintettel különösen arra, hogy alperes a felperesnek édes gyermeke, az alperes neje pedig a felperesnek menyje, — akik tehát, de különösen az alperes eme családi kapcsolatnál fogva a felperes irányában fokozott tisztelettel és megbecsüléssel tartoztak, — az alperes a felperessel, mint anyával és ajándékozóval szemben olyan elítélendő magavi-seletet tanúsított, amely az ajándékozás visszavonására okul szolgáló durva háhlátlanság jogi fogalmát kimeríti s e részben az alperes terhére esik saját feleségének a felperessel szemben tanúsított fenti viselkedése is, mert alperesnek kötelességében állott édes anyját másnak — tehát saját feleségének is — sértegetéseivel szemben megoltalmazni.

E részben az alperes ménttségére nem szolgálhat a felebbezési bíróság ítélete indokolásában felhozott az a körülmény, hogy a civódás révében felperes sem tartózkodott az esetleges megtorlástól, mert ezzel az alperes, illetve felesége durva viselkedése a felperessel szemben — kereseti jogot illetően — kiegyenlítést nem nyerhetett,

s hogy illetőleg a felek társadalmi helyzetében a sértéseknek nagyobb súly nem tulajdonítható, mert az anyának és illetve anyósának durva megtámadása, a felek társadalmi állására tekintet nélkül, a leg-súlyosabb sértésnek minősül. P. V. 689/925.

Nézetünk szerint ez a döntés inkább felel meg a helyes-jogérzet-nek, mint a b) alatti eset, amely az „idegességnek“ effajta fiók vis major szerepet juttat.

Kényszer. Magában véve a forradalmi törvényszékek közismert törvénytípró működése elegendőnek mutatkozik a jogügyleti akarat helytelen irányu befolyásolására, tehát a kényszer megállapítására, s így az I. rendű alperes által akkor tett kötelező ígélet kényszer alatt tettnek tekintendő, a kényszer alatt tett jogügyleti nyilatkozat pedig jogi érvény-nyel nem bír. P. V. 3326/924.

Közszerzemény. A különvagyon jövedelme is a közszerzemény ja-vára, a családtagok részéről a közös gazdaságban végzett munka ered-ménye pedig a szülők javára esik. P. I. 2455/920.

Ágivagyon. A birói gyakorlat által megállapított jogszabály, hogy az adásvétel útján szerzett vagyon szerzeményinek tekintendő akkor is, ha ági értékéből vétetett és az ekként szerzett vagyonból csak a szerzésre fordított érték adandó ki mint ágivagyon. P. I. 3640/922. Egyező P. I. 1317/923.

Betudás. a) Állandó a birói gyakorlat arra nézve, hogy a lakodalmi költségek nem tekintendő előre adott értéknek.

b) Végrendeleti örökösödési esetében pedig betudásnak csak akkor van helye, ha azt az örökösödési végrendeletben elrendelte. P. I. 2455/920.